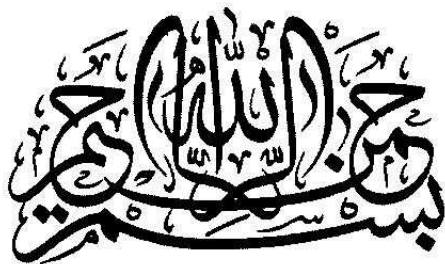

۱۹۴۹۸۹

پژوهش کیفی در مدیریت ورزش

نویسند ه:

الن ادواردز - جیمز اسکینر

مترجمین:

دکتر رحیم زارع

دکتر سید علیرضا هاشمی

دکتر شهرام خلیل نژاد

انتشارات بیه

سروش‌نامه : ادواردز، آلن، ۱۹۵۳ - م.
 عنوان و نام پدید آور : پژوهش های کیفی مدیریت ورزش نویسنده: آلن ادواردز - جیمز اسکینر / مترجمین: دکتر رحیم زارع، دکتر سید علیرضا هاشمی، دکتر شهرام خلیل نژاد
 مشخصات نشر : تهران : ترمه، ۱۴۰۰.
 مشخصات ظاهری : ۲۶۸ ص.
 شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۸-۸۸۲-۱
 وضعیت فهرست نویسی : فیبا
 یادداشت : Qualitative Research in Sport Management : عنوان اصلی:
 موضوع : ورزش -- مدیریت -- تحقیق
 موضوع : Sports administration -- Research :
 شناسه افزوده : زارع، رحیم، ۱۳۵۲ - مترجم
 شناسه افزوده : هاشمی، سید علیرضا، ۱۳۵۴ - مترجم
 شناسه افزوده : خلیل نژاد، شهرام، ۱۳۶۰ - مترجم
 رده‌بندی دیویی : ۷۹۶/۰۶۹
 رده‌بندی کنگره : GV۷۱۳
 شماره کتابشناسی ملی : ۷۶۰ ۱۸۲۵

♦ نام کتاب: پژوهش های کیفی مدیریت ورزش
 ♦ نویسنده: آلن ادواردز- جیمز اسکینر
 ♦ مترجمین: دکتر رحیم زارع - دکتر سید علیرضا هاشمی- دکتر شهرام خلیل نژاد
 ♦ صفحه‌آرایی: انتشارات ترمه
 ♦ طراح جلد: انتشارات ترمه
 ♦ نوبت چاپ: اول ۱۴۰۰
 ♦ ناشر: انتشارات ترمه
 ♦ تیراژ: ۵۰۰ نسخه
 ♦ چاپ و صحافی: دلارام
 ♦ قیمت: ۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال
 ♦ شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۸-۸۸۲-۱

دفتر فروش انتشارات ترمه و مرکز فروش شهرستان‌ها: تهران- خ انقلاب - ۱۲ فروردین ۱۳۸۶، طبقه همکف

تلفن: ۶۶۹۶۳۳۰۱ - ۶۶۴۱۷۳۴۶

برای اطلاع از نحوه خرید اینترنتی انتشارات ترمه به وبسایت ما به آدرس زیر مراجعه فرمایید.

termeh_pub@yahoo.com

www.termehbook.com

بیاید به حقوق دیگران احترام بگذاریم

دوست عزیز، این کتاب حاصل دسترنج چندین ساله مؤلف، مترجم و ناشر آن است. تکریر و فروش آن به هر شکلی بدون اجازه از پدیدآورنده کاری غیراخلاقی، غیرقانونی و غیرشرعی است. نتیجه این عمل نادرست موجب رواج بی‌اعتمادی در جامعه و بروز بی‌آمدهای ناگوار در زندگی و محیطی ناسالم برای خود و فرزندانمان می‌گردد.

تمامی حقوق این اثر محفوظ است. تکریر یا تولید مجدد آن کل یا جزء، به هر صورت

[چاپ، کپی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی] بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است

فهرست مطالب

بخش اول / بستر پژوهش در مدیریت ورزش	۱۸
فصل اول / درآمدی بر پژوهش در مدیریت ورزش	۱۹
مقدمه	۲۰
چرا روش کیفی در مدیریت ورزش؟	۲۲
رویکرد ترکیبی (آمیخته) به پژوهش‌های مدیریت ورزش	۲۳
ساختار کتاب	۲۴
منابع	۳۰
فصل دوم / پارادایم‌های پژوهش کیفی در مدیریت ورزش	۳۱
مقدمه	۳۲
پارادایم‌های پژوهش	۳۲
پارادایم‌های رقیب- شیوه‌های متفاوت نگرش	۳۳
تعریف پارادایم	۳۴
۱. دیدگاه هستی‌شناختی	۳۷
۲. دیدگاه معرفت‌شناختی	۳۸
۳. دیدگاه روش‌شناختی	۳۹
دوره‌های تاریخی در پژوهش و توسعه پارادایم‌ها	۴۰
دوره سنتی و اثبات‌گرایی	۴۰
دوره مدرن و پسااثبات‌گرایی	۴۳
ژانرهای مبهم و پارادایم‌های ساخت‌گرا، تفسیرگرا و انتقادی	۴۵
ساخت‌گرایی	۴۵
تفسیرگرایی	۴۶
تعامل‌گرایی نمادین	۴۷
تنوری انتقادی	۴۹
بحران بازنمایی و فمینیسم/پارادایم‌های پسااختارگرا	۵۱
پسامدرن، پساتجربی، حال مورد تردید و آینده تکه‌تکه	۵۳
چارچوب پارادایم‌ها	۵۵
جمع‌بندی	۵۹
تمرین‌ها	۶۰
منابع	۶۱

۶۴	بخش دوم / طرح‌ریزی پژوهش در مدیریت ورزش
۶۵	فصل سوم
۶۵	فرآیند پژوهش در مدیریت ورزش
۶۶	چکیده
۶۶	مقدمه
۶۷	ویژگی‌های پژوهش کیفی
۶۹	نقش پژوهشگر کیفی
۷۰	فرآیند پژوهش
۷۰	سنت‌های پژوهش کیفی
۷۲	فرآیند پژوهش کیفی
۷۴	خاستگاه‌های ایده‌های پژوهش
۷۴	تنوعی‌ها و ادبیات پژوهش
۷۴	موضوعات عمومی (رسانه‌ها)
۷۵	تجربیات و فرصت‌های شخصی
۷۵	طرح‌های سازمانی
۷۶	مرور ادبیات
۷۷	انجام مرور ادبیات
۷۷	مرور ادبیات در پروژه‌های پژوهشی
۷۸	یادداشت‌برداری و نگهداری از یادداشت‌ها
۷۸	نگارش مرور ادبیات
۷۹	جست‌وجوی ادبیات و اینترنت
۷۹	برخی پرسش‌ها در مورد اطلاعات وبسایت‌ها
۷۹	طرح پژوهش
۸۰	موضوعات مهم
۸۲	اجزای اصلی طرح پژوهش
۸۲	۱. مقدمه
۸۳	ضرورت مسأله
۸۴	۲. روش
۸۵	نمونه‌گیری
۸۸	۳. تحلیل داده‌ها

مقدمه

کاستا (۲۰۰۵) بر این باور است که مدیریت ورزش از اواسط دهه‌ی ۱۹۸۰ و با تأسیس انجمن مدیریت ورزش آمریکای شمالی در ۱۹۸۵ و پس از آن با شکل‌گیری انجمن مدیریت ورزش اروپا در ۱۹۹۳ و انجمن مدیریت ورزش استرالیا و نیوزیلند در ۱۹۹۵ خود را به عنوان یک رشته مطرح نمود.

یکی از عناصر کلیدی رشد و توسعه‌ی یک رشته انتشار آثار دانشگاهی و پژوهشی است (جلادورای، ۲۰۰۵). پیتز (۲۰۰۱) بیان می‌کند: «بدون مجموعه‌ی دانشی و نظری‌ای که از طریق فرآیند پژوهش شکل گرفته باشد، یک رشته نمی‌تواند وجود داشته باشد» (ص. ۲). از قدیم روش‌شناسی‌های کمی^۱ و اثبات‌گرا^۲ برای پژوهش در رشته‌ی مدیریت ورزش به عنوان رویکردهای غالب عمل کرده‌اند (امیس و سیلک، ۲۰۰۵). با وجود این، به تازگی تعداد فزاینده‌ای از پژوهشگران این نیاز را مورد تأیید قرار داده‌اند که می‌بایست رویکردهای روش‌شناختی و دیدگاه‌های دیگری را نیز مد نظر قرار داد تا بتوان پرسش‌های مرتبط با دنیای اجتماعی را بررسی نمود (کواتمن، ۲۰۰۶). کواتمن (۲۰۰۶) به این مطلب می‌پردازد که این چالش‌ها چگونه توسط تعدادی از پژوهشگران مدیریت ورزش (به عنوان مثال کالیپز، ۲۰۰۶؛ پیتز، ۲۰۰۱؛ اسلک، ۱۹۹۶، ۱۹۹۸) مطرح شده‌اند. نگرانی‌هایی هم در ارتباط با کمبود تنوع در این حوزه و نیز گستره‌ی محدود موضوعات کاوش شده مطرح شده‌اند (پیتز، ۲۰۰۱؛ اسلک، ۱۹۹۸).

وندی فریزی در سخنرانی دریافت جایزه‌ی سال ۲۰۰۴ زیگلر، جامعه‌ی پژوهش مدیریت ورزش را به چالش پذیرش پارادایم‌های پژوهشی چندگانه دعوت کرد. فریزی (۲۰۰۵) می‌نویسد:

پارادایمی که ما به عنوان پژوهشگر طبق آن کار می‌کنیم - صرف نظر از این که اثبات‌گرا، عمل‌گرا^۳، تفسیرگرا^۴، مبتنی بر علوم اجتماعی انتقادی^۵، پست‌مدرن یا

^۱ quantitative methodologies

^۲ positivistic

^۳ pragmatism

^۴ interoretivism

^۵ critical social science

ترکیبی از آن‌ها باشد - پرسش‌هایی که می‌پرسیم، روش‌هایی که استفاده می‌کنیم و میزان اثرگذاری یافته‌های ما بر جامعه را شکل می‌دهد (ص. ۲).

فریزی (۲۰۰۵) اگر چه درباره‌ی پارادایم مشخصی قضاوت نمی‌کند، اما از اهمیت مد نظر قرار دادن دیدگاه‌های پارادایمی متنوع حرف می‌زند. اگر چه این امر می‌تواند مأموریت پیچیده‌ای باشد، اما اساس پژوهش کیفی است.

برخی دیگر (امیس و سیلک، ۲۰۰۵؛ اسکینر و ادواردز، ۲۰۰۵) نیز با پشتیبانی از فریزی بیان کرده‌اند که رشته‌ی مدیریت ورزش بیش از اندازه روی تئوری‌ها و پارادایم‌های مشخص و یکسانی تمرکز کرده است (کواتمن، ۲۰۰۶). کواتمن (۲۰۰۶) با الهام از اثر امیس و سیلک (۲۰۰۵)، نشان می‌دهد که روند روشنی در مورد «توسعه‌ی افق‌ها» وجود دارد و گسترش فضای ایده‌ی یک رشته‌ی علمی از طریق ترویج رویکردهای جایگزین پژوهشی نیز راه خود را در میان منابع مدیریت ورزش باز کرده است (ص. ۱۴). با وجود این، کواتمن نشان می‌دهد که به‌کارگیری این رویکردها هنوز احتیاط‌آمیز صورت می‌گیرد. همان‌طور که امیس و سیلک (۲۰۰۵) بیان کرده‌اند:

تردیدی وجود ندارد که، در تأیید ارزش رویکردهای ایدئولوژیک، معرفت‌شناختی و روش‌شناختی مختلف، برخی رشته‌های مرتبط مانند آموزش، مطالعات فرهنگی، مطالعات مربوط به اوقات فراغت و جامعه‌شناسی ورزش نسبت به مدیریت ورزش با سرعت بیشتری پیشرفت کرده‌اند (نقل قول از کواتمن، ۲۰۰۶، ص. ۱۴).

کواتمن (۲۰۰۶) اشاره می‌کند که شماره ویژه سال ۲۰۰۵ مجله‌ی مدیریت ورزش بر «فضای ایده (یعنی تنوع محتوا)^۱ و گردش دانش^۲» محدود این رشته تأکید نمود و روی گسترش افق‌های پژوهش در مدیریت ورزش از طریق رویکردهای مبتکرانه و انتقادی تمرکز کرد^۳ (ص. ۲). همین شماره ویژه این امید را ایجاد کرد که پژوهش‌های آتی مدیریت ورزش احتمالاً به گسترش رویکردهای ضد هژمونیک^۳ ختم خواهند شد. امیس و سیلک (۲۰۰۵)، با تأیید و در واقع طرفداری از روش‌های جایگزین، «کمک به توانمندسازی دانشگاهیان برای

^۱ content

^۲ knowledge circulating

^۳ counter-hegemonic approaches

به کارگیری پژوهش به گونه‌ای که بر جوامع مختلفی که مدیریت ورزش در آن‌ها ظرفیت تأثیرپذیری دارد، اثر بگذارد و در عین حال برای آن‌ها معنادار باشد» را دنبال کرده‌اند (نقل قول از کواتمن، ۲۰۰۶، ص. ۲). کواتمن در ادامه نشان می‌دهد که زمینه‌ی اصلی این شماره ویژه به وضوح بیان می‌کند که می‌بایست از اقدامات پژوهشی جاری فراتر رفته و رویکردهای اجتماعی فراگیری را اتخاذ کنیم تا بتوانیم تجربیات زنده مدیران ورزشی را درک کنیم و بدین ترتیب فرهنگ فراگیرتری را برای تولید دانش در این رشته ترویج دهیم. این کتاب با ارایه‌ی الگوهای پژوهشی‌ای که می‌توانند روش‌های ابداعی و جدیدی را برای مفهوم‌سازی و بررسی موضوعات مورد نظر دست‌اندرکاران و پژوهشگران حوزه مدیریت ورزش فراهم کنند، به این چالش می‌پردازد. بدین ترتیب، هدف این کتاب ارایه‌ی راهکارهایی برای مسائل پیش رو در دنیای پژوهش مدیریت ورزش است.

چرا روش کیفی در مدیریت ورزش؟

با وجود تأکید شدید ما بر پژوهش کیفی، بر این باوریم که پژوهش کمی نیز جایگاه قدرتمندانه‌ای در مدیریت ورزش دارد؛ در حقیقت، برخی (امیس و سیلک، ۲۰۰۵؛ کانینگهام و موهانی، ۲۰۰۴؛ کاسکلی و بوگ، ۲۰۰۱؛ فینک و همکاران، ۲۰۰۳؛ موری و هوات، ۲۰۰۲؛ کواتمن، ۲۰۰۶؛ شیل‌بوری، ۲۰۰۵) عقیده دارند که رویکردهای کمی پژوهش همچنان بر رشته مدیریت ورزش تسلط دارند. به رغم وجود تقاضا برای الگوهای جدید، هنوز فشار نهادی قابل توجهی روی پژوهشگران مدیریت ورزش وجود دارد تا در چارچوب کمی باقی بمانند و بدین ترتیب احترام خود را حفظ کنند. در نتیجه، به نظر می‌رسد که بخش اعظم پژوهش در مدیریت ورزش تا حدودی نوعی تجربه‌گرایی ساده‌انگارانه و بدون تأمل را اتخاذ کرده باشد.

ما به شدت از هر دو رویکرد کمی و کیفی و، به تبع آن، رویکرد پژوهشی ترکیبی که هر دو رویکرد کمی و کیفی را ترکیب می‌کند، پشتیبانی می‌کنیم. مطالعه‌ی مولر (۲۰۰۴) تحت عنوان «مدیریت ارتباط با مشتری برای گروه‌های ذی‌نفع منتخب در صنعت فوتبال حرفه‌ای آلمان» یکی از نمونه‌های تحلیل کیفی داده‌های کمی است. یکی از مضامین اصلی کتاب حاضر این است که هیچ یک از رویکردهای پژوهشی بهترین نیستند و این که کدام رویکرد برای برطرف نمودن یک مسأله‌ی مشخص کارآمدی بیشتری دارد نیز به متغیرهای

بسیار زیادی بستگی دارد و تنها به ماهیت خود مسأله محدود نمی‌شود. روش‌شناسی پژوهش همواره برخاسته از نوعی سازش میان گزینه‌های مختلف در پرتو مفروضات فلسفی ضمنی بوده است و گزینه‌ها نیز در اغلب موارد تحت تأثیر دسترس‌پذیری منابع قرار داشته‌اند. در این کتاب، با بررسی رویکردهای نوظهور پژوهش در مدیریت ورزش و بیان مثال‌هایی برای تبیین تناسب آن‌ها در پیدا کردن پاسخ برای پرسش‌های پژوهشی مشخص، معیارهایی را برای انتخاب روش‌شناسی طرح خواهیم نمود. هدف این کتاب ایجاد فرصت‌های نامحدود برای تولید دانش در مدیریت ورزش جدید از طریق به‌کارگیری رویکردهای کیفی است.

رویکرد ترکیبی (آمیخته)^۱ به پژوهش‌های مدیریت ورزش

در رویکرد ترکیبی، روش‌های کمی و کیفی بایستی ترکیب شوند تا تبیین‌های جامعه‌شناختی مناسبی تولید کنند. اگر روش‌های کمی و کیفی برای پاسخ به پرسش پژوهشی مشخصی ترکیب شوند، ممکن است یکی از سه پیامد زیر پدیدار شود:

۱. ممکن است نتایج کمی و کیفی «همگرا» باشند.
 ۲. نتایج کمی و کیفی ممکن است به موضوعات یا پدیدارهای مختلفی پیوند بخورند، اما می‌توانند «مکمل» یکدیگر بوده و بنابراین برای «تکمیل» همدیگر استفاده شوند.
 ۳. نتایج کمی و کیفی ممکن است «واگرا» یا «متناقض» باشند.
- ایجاد یک طرح چندروشی^۲ مستلزم آن است که ابزارهای روش‌شناختی با توجه به مفروضات نظری مرتبط با ماهیت واقعیت اجتماعی مورد تحقیق انتخاب شوند. روش‌های کمی و کیفی معمولاً اطلاعاتی را درباره‌ی سطوح مختلف توصیف جامعه‌شناختی فراهم می‌کنند: تحلیل‌های کمی، پدیده‌ها را در یک سطح تجمعی^۳ نشان می‌دهند و بدین ترتیب می‌توانند امکان توصیف ساختارهای اجتماعی کلان را فراهم آورند. اگر چه داده‌های کیفی نیز ممکن است به پدیدارهای سطح اجتماعی کلان مرتبط شوند، اما قدرت اصلی آن‌ها در آشکار نمودن فرآیندهای اجتماعی خرد است. به منظور ارایه تبیین‌های جامعه‌شناختی

^۱ mixed method approach

^۲ multi-method design

^۳ aggregate level

کافی برای پدیدارهای اجتماعی مشخص، در اغلب موارد ضروری است که هر دو نوع این مطالعات با یکدیگر ترکیب شوند.

در ترکیب روش‌های کمی و کیفی تأکید صرف بر ملاحظات معرفت‌شناختی^۱ و مدل‌های روش‌شناختی کافی نیست، بلکه تأمل و تعمق روی ملاحظات نظری^۲ مرتبط با فرآیندهای اجتماعی نیز اهمیت فراوانی دارد. بدین ترتیب، می‌بایست به ماهیت کنش‌ها و ساختارهای اجتماعی و چگونگی ارتباط ساختارها و کنش‌ها با یکدیگر نیز توجه شود.

در پژوهش مدیریت ورزش، استفاده از بیش از یک روش برای بررسی پدیدارهای یکسان، ظرفیت تقویت اعتبار نتایج را به همراه دارد. یک طرح معمول می‌تواند با ابزارهای کیفی مانند مصاحبه شروع به کار کند. مصاحبه در مورد موضوعاتی که بایستی در نظرسنجی از مشارکت‌کنندگان مورد کاوش قرار گیرند به پژوهشگر هشدار خواهد داد. این قبیل مصاحبه‌ها (در قالب مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته) نیز برای تبیین برخی از یافته‌های نظرسنجی‌ها و ارزیابی‌ها به کار گرفته می‌شوند. در عین حال، روش ترکیبی ممکن است پژوهشگر مدیریت ورزش را به سمت تغییر یا توسعه‌ی طراحی پژوهش و/یا روش‌های جمع‌آوری داده‌ها نیز هدایت کند.

ساختار کتاب

در فصل ۲ («پارادایم‌های پژوهش در پژوهش کیفی در مدیریت ورزش») مفروضات مربوط به پارادایم‌های پژوهش را توضیح خواهیم داد. به طور خاص، سه هدف را دنبال خواهیم کرد: (۱) تبیین مفروضات درباره‌ی ماهیت دانش و حقیقت بنیادین پارادایم‌های پژوهش؛ (۲) توصیف پارادایم‌های پژوهشی که پژوهشگر مدیریت ورزش می‌تواند از آن‌ها برای قالب‌بندی پژوهش خود استفاده نماید؛ و (۳) تبیین چگونگی شکل‌دهی فرآیند پژوهش مدیریت ورزش با به‌کارگیری دیدگاه‌های نظری مختلف. به این موضوع می‌پردازیم که پژوهش در مدیریت ورزش چگونه با هدایت پرسش‌های ساخت‌یافته نوعی کاوش نظام‌مند را در بر می‌گیرد، اطلاعات جدیدی را تولید می‌کند و یا به ارزیابی مجدد اطلاعات قدیمی

^۱ epistemological considerations

^۲ theoretical considerations

می‌پردازد. در راستای انجام این کار تأیید می‌کنیم که سیستم‌های ارزش خود پژوهشگران مدیریت ورزش به ناچار وارد بازی می‌شوند. ما بحث و استدلال می‌کنیم که پژوهشگران مدیریت ورزش بایستی به دقت ادعاهای دیگران را بررسی کنند و قضاوت نمایند که آیا این ادعاها قانع‌کننده هستند یا خیر. بدین منظور، آن‌ها بایستی فرآیندی را که سایر پژوهشگران با استفاده از آن به دستاوردهای خود رسیده‌اند درک کنند؛ این به معنای درک روش‌شناسی‌ها و چارچوب‌های فکری آن‌ها نیز است.

در فصل ۳ («فرآیند پژوهش در مدیریت ورزش»)، به طور برجسته به این موضوع می‌پردازیم که مطالعه‌ی پژوهشی نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و روشمند از سوی پژوهشگر مدیریت ورزش است. از همان ایده‌ی اولیه است که جرقه‌های علاقه‌ی پژوهشگر مدیریت ورزش، جریان بررسی منابع، اصلاح مسأله‌ی پژوهش، تدوین پرسش‌هایی که می‌بایست در موضوع پژوهش از طریق طراحی طرح پژوهش پاسخ داده شوند، مشخص می‌شود. پژوهشگر مدیریت ورزش بایستی به دقت هر یک از مراحل کل پژوهش را بررسی و برای آن‌ها برنامه‌ریزی نماید.

فصل ۴ («اخلاق پژوهش در مدیریت ورزش») به درک مفاهیم پایه‌ای اخلاق پژوهش پرداخته و ملاحظات اخلاقی اصلی موجود در پژوهش مدیریت ورزش را شناسایی می‌کند. این فصل در مورد چیستی اخلاق پژوهش و چرایی اهمیت بحث می‌کند.

در بخش ۳، توجه خود را به درک روش‌های مختلف جمع‌آوری داده‌ها که در پژوهش مدیریت ورزش به کار گرفته می‌شوند و برای استفاده در پژوهش مدیریت ورزش مناسب هستند، معطوف می‌کنیم. فصل ۵ («روش‌های جمع‌آوری داده‌ها برای پژوهش مدیریت ورزش») در مورد نیاز پژوهشگران مدیریت ورزش به استفاده از پیوستاری از فنون جمع‌آوری داده‌ها شامل کار میدانی، مشاهده، مصاحبه و تحلیل سند بحث می‌کند.

بخش ۴ روی تحلیل داده‌های مدیریت ورزش تمرکز می‌کند. فصل ۶ (انواع تحلیل در پژوهش کیفی مدیریت ورزش) بیان می‌کند که هدف انواع تحلیل درک منطقی داده‌ها به گونه‌ای است که بتوان شواهد و مدارکی را برای پاسخ به پرسش پژوهش به دست آورد. با وجود این، در مورد روش تحلیل کیفی که پذیرش عمومی داشته باشد کمبودهایی وجود دارد. در ادامه، بیان می‌شود که نکته اصلی در انتخاب روش تحلیل تناسب آن با هدف

پژوهش‌تان است.

در بخش ۵، در مورد برخی از موضوعات فلسفی بنیادین در رابطه با انتخاب و توجیه روش‌های پژوهش بحث می‌کنیم. این بخش از کتاب با فصل ۷ (تأمل در پژوهش مدیریت ورزش) آغاز می‌شود. ما این کار را بدان خاطر انجام می‌دهیم که هر یک از روش‌های پژوهشی مورد بحث در درون خود شامل نیاز به تفکر و بازتاب انتقادی هستند. مابقی فصل‌های این بخش - فصول ۸ تا ۲۱- در مورد گستره‌ی روش‌های پژوهشی و بازگشایی آن‌ها بحث می‌کنند و در عین حال مستقیماً آن‌ها را به مطالعه‌ی مدیریت ورزش مرتبط می‌نمایند. در هر یک از فصول، باورهای پژوهشی و نمونه‌های موردکاوی مورد استفاده قرار می‌گیرند تا این موضوع مشخص شود که هر یک از این روش‌ها چگونه در زمینه‌های ورزشی به کار گرفته شده‌اند.

فصل ۸ روش‌شناسی‌های مختلف کنش‌پژوهی^۱ (به خصوص انواع رهایی‌بخش^۲ و مشارکتی^۳ آن که هر دو ویژگی‌هایی دارند که آن‌ها را در رشته‌ی پژوهش مدیریت ورزش کاربردپذیر می‌سازد) را مورد کاوش قرار می‌دهد. فصل ۹ اصولی را شناسایی نموده و مورد بحث قرار می‌دهد که بنیان رویکردهای خودمردم‌نگاری^۴ برای پژوهش در محیط ورزشی را تشکیل می‌دهند. این فصل در مورد نقاط قوت و محدودیت‌های مربوط به این رویکرد بحث نموده و این گونه به حمایت و طرفداری از آن می‌پردازد که خودمردم‌نگاری یکی از روش‌شناسی‌های کاربردی برای پژوهش در مدیریت ورزش است. فصل ۱۰ روی موردکاوی تمرکز می‌کند و درک مناسبی را از اصول اساسی طراحی موردکاوی فراهم می‌آورد. این فصل، موارد مرتبط با طراحی یک رویکرد موردکاوانه به پژوهش مدیریت ورزش را نیز شناسایی می‌کند. فصل ۱۱ به بررسی روش‌شناسی بحث‌برانگیز ساخت‌شکنی^۵ می‌پردازد - منتقدین ادعا می‌کنند این روش‌شناسی مشروعی نیست. این فصل نوعی معرفی و مرور کلی را در مورد مفهوم ساخت‌شکنی فراهم می‌آورد و پیشنهادهای چند در مورد چارچوب‌های ممکن و فرآیند ساختارشکنی در مطالعه‌ی منابع مدیریت ورزش ارائه می‌کند. فصل ۱۲ به

¹ action research

² emancipatory action research

³ participatory

⁴ autoethnographic approaches

⁵ deconstruction

کاوش روش‌شناسی گفتمان، تحلیل گفتمان و تحلیل گفتمان انتقادی^۱ و کاربردهای بالقوه‌ی آن برای پژوهش در مدیریت ورزش می‌پردازد. در فصل فوق این گونه بحث و استدلال می‌شود که در مدیریت ورزش، تحلیل گفتمان می‌تواند بینش‌های جدید و مهیجی در مورد دلایل پشت اتخاذ برخی سیاست‌های ورزشی مشخص و پذیرش خروجی‌های پژوهشی فراهم آورد. فصل ۱۳ به بررسی پژوهش کیفی مردم‌نگاری^۲ می‌پردازد. اگر چه مردم‌نگاری سنتی سال‌های بسیاری است که در ورزش مورد استفاده قرار گرفته است اما از اواخر دهه‌ی ۱۹۹۰ پژوهشگران ورزشی به تدریج چارچوب‌های مردم‌نگاری مورد تأیید تنوری‌های انتقادی و پسامدرن را در بر گرفتند. ما نشان می‌دهیم که مزیت به‌کارگیری تفکر انتقادی و پسامدرن نسبت به رویکردهای مردم‌نگارشی برای پژوهشگران مدیریت ورزش این است که هوشیاری و آگاهی آن‌ها را تقویت می‌کند. فصل ۱۴ بر فصل ۱۳ استوار می‌شود و ضمن بحث در مورد مردم‌نگاری‌های نوظهور، به تبیین این موضوع می‌پردازد که چگونه می‌توان آن‌ها را در رشته‌ی مدیریت ورزش مورد استفاده قرار داد. فصل ۱۵ به کاوش یک روش‌شناسی پژوهشی کیفی می‌پردازد که هدف آن مطالعه، درک و تبیین چگونگی برداشت مردم از خودشان و از یکدیگر در زندگی روزمره می‌باشد - روش‌شناسی مردمی^۳. اصول اساسی روش‌شناسی مردمی و چگونگی استفاده از آن‌ها در مدیریت ورزش به صورت مفید و عملی به منظور تسهیل توسعه‌ی اقداماتی که آموزش مدیریت ورزش را بهبود می‌دهند، مورد بحث قرار خواهند گرفت. فصل ۱۶ توجه خود را به نظریه‌های جنسیتی معطوف می‌نماید. به طور خاص، در این فصل بحث و استدلال می‌شود که اگر چه روش‌شناسی‌های جنسیتی هنوز در حال تکامل و در مرحله‌ی پدیدار شدن هستند، اما بازشناسی و تأیید رو به رشد اهمیت تفاوت‌ها و نیز نیاز به تفویض اختیار و دادن فضا به مشارکت‌کنندگان پژوهشی باعث می‌شود که حوزه‌ای برای پژوهشگر مدیریت ورزش فراهم شود تا موضوعات مشخص مرتبط با جنسیت را مورد بررسی قرار دهد و ببیند که این موضوعات می‌توانند چه اثری روی محیط مدیریت ورزش داشته باشند. فصل ۱۷ به بررسی

¹ critical discourse analysis

² ethnography

³ ethnomethodology

بحث‌های پیرامون به کارگیری تئوری داده‌بنیاد^۱ در پژوهش می‌پردازد و اصولی را که تئوری داده‌بنیاد برای پژوهش در محیط مدیریت ورزش پیشنهاد می‌دهد را شناسایی نموده و مورد بحث قرار می‌دهد. این مطلب نیز نشان داده می‌شود که تئوری داده‌بنیاد با اهداف پژوهشگران مدیریت ورزش سازگار است، زیرا به پژوهشگر اجازه می‌دهد که نوعی تئوری را برای پیچیدگی وضعیت‌ها و فرآیندهای سازمانی در نظر گرفته و آن را مورد تفسیر قرار دهد. فصل ۱۸ روی جست‌وجوی روایی^۲ تمرکز می‌کند. علاقه به جست‌وجوی روایی، به نگاه پسامدرن به حقیقت و دانش منتسب می‌شود. این فصل روش‌های پژوهش پیرامون «داستان»، «روایت» و «بیان» را ارائه نموده و به طور برجسته به این موضوع می‌پردازد که این روش‌ها چگونه می‌توانند توصیف‌هایی غنی از محیط مدیریت ورزش را فراهم نموده و در عین حال رویکرد پژوهشی جایگزینی را نیز معرفی نمایند. فصل ۱۹ روش‌شناسی پدیدارشناسی^۳ را مورد بررسی قرار می‌دهد و کاربردهای محتمل آن در مدیریت ورزش را در نظر می‌گیرد. این فصل نشان می‌دهد که در مدیریت ورزش، پدیدارشناسی دیدگاه و فرصت متفاوتی را در اختیار پژوهشگران قرار می‌دهد تا مسیرهایی را که قبلاً پیموده نشده‌اند، مورد کاوش قرار دهند. فصل ۲۰ ارائه‌گر دو رویکرد نوظهور است که برای پژوهش در مدیریت ورزش اهمیت دارند - مطالعات پسااستعماری^۴ و جهانی‌سازی^۵. این فصل در واقع درک کاملی از مفاهیم جهانی‌سازی و پسااستعمار فراهم می‌کند و در عین حال به شناسایی مفاهیم کاربردی این رویکردها در مدیریت ورزش می‌پردازد. آخرین فصل این بخش یعنی فصل ۲۱ نیز در مورد برخی از موضوعات نوظهور در رابطه با جهت‌گیری آینده‌ی پژوهش در مدیریت ورزش می‌پردازد و نشان می‌دهد که آن‌ها چگونه می‌توانند به خوبی در رشته‌ی پژوهش مدیریت ورزش مورد استفاده قرار گیرند.

بخش نهایی این کتاب یعنی بخش ۶ (نگارش گزارش پژوهش) نیز یک فصل را به آماده‌سازی گزارش پژوهش مدیریت ورزش اختصاص می‌دهد. این فصل به شناسایی استراتژی‌هایی می‌پردازد که برای آغاز نگارش گزارش پژوهش و شناخت سرفصل‌های

^۱ grounded theory

^۲ narrative inquiry

^۳ phenomenology

^۴ postcolonial studies

^۵ globalization

کلیدی گزارش پژوهش مناسب هستند. به این نکته نیز اشاره می‌شود که با این حال هیچ گونه طرح و قالب قطعی و مشخصی برای یک گزارش پژوهش کیفی وجود ندارد؛ این فصل به دنبال هدایت پژوهشگر جدید در امر نگارش گزارش به صورت نظام‌مند است.

در پایان، به سراغ نظرات و توضیحات استوارت (نقل شده در ادواردز و همکاران، ۲۰۰۲) می‌رویم و او نیز به این موضوع اشاره می‌کند که مدیریت ورزش یک رشته‌ی دانشگاهی قابل احترام است. این رشته برای خود مجلات معتبر، دوره‌های آموزش عالی، کنفرانس‌های بین‌المللی و دستور کار پژوهشی دارد. همچنین تعداد دانشجویان تحصیلات تکمیلی آن بیشتر از همیشه است و تعداد کمک‌های دولتی تخصیص یافته به موضوعات مدیریت ورزش نیز رو به افزایش است. با وجود این، تنها حوزه‌ای که مطالعات مدیریت ورزش در آن کم‌فروغ بوده‌اند طرح پژوهش^۱ است. پژوهشگران در اغلب موارد مجبور شده‌اند که برای دسترسی به تئوری‌ها و چارچوب‌های مفهومی به منابع عام مدیریت ورزش مراجعه کنند. در بسیاری موارد، این چیز بدی نبوده است اما غالباً بدان معنا است که برخی از ویژگی‌های خاص و «ظرایف» به اندازه‌ی کافی مورد توجه قرار نمی‌گیرند. ما اعتقاد داریم که این کتاب با سفرشی‌سازی^۲ بحث خود در مورد پژوهش کیفی برای پژوهشگر مدیریت ورزش، شکاف قابل توجهی را از میان خواهد برداشت.

^۱ research design

^۲ customizing